

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201515
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5718201515.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom v Bratislave, Mlynská dolina, IČO: 47 232 480, proti žalovanému: N. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. I. XXX, o zaplatenie 533,44 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 6Csp/42/2018-43 zo dňa 04.12.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zostáva **n e d o t k n u t ý .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 511,69 € v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 €, splatných vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Žalobu vo zvyšnej časti o zaplatenie istiny 23,20 € zastavil. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84,94%.

2. Mal preukázané, že žalovaný bol povinný platiť úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania. Žalobca pri kontrole platenia úhrad zistil, že žalovaný si svoju povinnosť platiť úhrady riadne a včas neplnil. Z týchto dôvodov ho vyzval na zaplatenie úhrady spolu s poštovými sadzbami. Keďže žalovaný si svoju povinnosť nesplnil, v súlade s § 10 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“) je povinný zaplatiť aj pokutu vo výške 17 €. Žalovaný síce popieral svoju povinnosť platiť úhrady, avšak svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal a nenavrhol ďalšie dôkazy na preukazovanie týchto svojich tvrdení. Súd nie je povinný nahrádzať procesnú aktivitu strán sporu a v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský spor. Čiastočné zastavenie žaloby došlo z dôvodu späťvzatia zo strany žalobcu. S prihladením na deklarované majetkové pomery žalovaným a výšku dlhu, povolil žalovanému splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach pod následkom straty výhody splátok pri omeškaní, čo i len jednej splátky. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď mal za to, že úspech žalobcu v konaní bol v rozsahu 92,47% a neúspech 7,53%, preto jeho čistý úspech predstavuje 84,94%. Žalobca bol neúspešný v časti zastavenia konania, nakoľko nepreukázal, že by k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného. Preto išlo o procesné zavinenie na strane žalobcu na zastavení konania.

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Namietal, že v žalovanom termíne neodoberal elektrickú energiu od Stredoslovenskej energetiky ani od iného dodávateľa elektrickej energie, pretože jeho odberné miesto č. 6091417 bolo v čase od 18.08.2008 do 09.06.2013 odpojené od elektrickej energie. Z toho vyplýva, že nemohol ani pozerať televíziu ani počúvať rádio, keďže nemal elektriku. Žiadal o zrušenie rozsudku. K odvolaniu pripojil listinné dôkazy, a to rozpis preddavkových platieb za dodávku a distribúciu elektriny, potvrdenie o ukončení zmluvy na dodávku, potvrdenie o miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť žalovaného.

4. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaného s tým, že na listinné dôkazy predložené žalovaným v rámci odvolania, nemožno tieto prostriedky procesnej obrany subsumovať pod § 366 CSP. Preto na predložený dôkaz v tejto fáze konania nie je možné prihliadať. Vzhľadom na uvedené považuje námietky žalovaného v odvolaní za bezpredmetné.

5. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a ako vecne správne ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci na podklade vykonaného dokazovania dospel k správny skutkový záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

7. V konaní bolo preukázané, že žalobca si uplatnil svoj nárok v zmysle ustanovení zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle § 3 písm. a) daného zákona, platiteľ úhrady je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Podľa § 7 ods. 1 zákona, povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) zákona, do 30 dní od doručenia písomnej žiadosti vyberateľa úhrady a za úhradu nevyhnutných nákladov je na účely vedenia a kontroly evidencie platiteľov dodávateľ elektriny povinný poskytnúť vyberateľovi úhrady údaje v rozsahu evidencie, ktorú vedie dodávateľ elektriny podľa osobitného predpisu. Podľa odseku 6 písm. a) citovaného ustanovenia, platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo k skutočnosti, a to vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu a zároveň túto skutočnosť preukázať.

8. V preskúmvanej veci žalovaný, hoci pred súdom prvej inštancie tvrdil, že nebol odberateľom elektrickej energie, avšak tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Dokonca ani netvrdil, že si voči žalobcovi splnil si svoju povinnosť v zmysle ust. § 9 ods. 6 písm. a) zákona, teda že by mu oznámil skutočnosť, na základe ktorej mu mala zaniknúť povinnosť platiť úhradu. Z týchto dôvodov bol povinný v plnom rozsahu mesačne platiť výšku sadzby úhrady stanovenú § 6 ods. 1 zákona, a to 4,64 € za každý, aj začatý kalendárny mesiac, nakoľko žalobca netvrdil a nepreukázal, že by bol oslobodený od platenia tejto úhrady v zmysle § 5 ods. 1 zákona, prípadne, že bola sadzba úhrady znížená na polovicu v zmysle § 6 ods. 3 zákona (ktoré môže žalobca priznať iba na základe žiadosti platiteľa). Dôkazná povinnosť sporových strán v konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia, predstavuje iniciatívu pri zhromažďovaní dôkazov. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť sporovej strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou a Civilný sporový poriadok zvyšuje procesnú zodpovednosť strán v dokazovaní a obmedzuje aktivitu súdu pri navrhovaní, a teda aj vykonávaní dôkazov. Hoci žalovaný pred súdom prvej inštancie a v odpore proti platobnému rozkazu tvrdil, že nebol poberateľom elektrickej energie, avšak nekonkretizoval obdobie, kedy sa tak

malo stať a ani neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Teda nenavrhol vykonať žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súdom prvej inštancie bol riadne poučený o možnosti dať sa právne zastúpiť, ako aj na právo na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z.z., ktorú možnosť nevyužil. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav vo veci, vyhovel žalobe žalobcu, pokiaľ sa domáhal úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania, ako aj pokuty vo výške 17 € podľa § 10 ods. 3 zákona.

9. Je pravdou, že žalovaný v rámci odvolania predložil listinné dôkazy preukazujúce, že dňa 12.8.2008 bola ukončená dodávka elektrickej energie a tiež rozpis predčasných platieb za dodávku a distribúciu elektriny za obdobie od júla 2013 do mája 2014. V tejto súvislosti je však nutné poukázať na ustanovenie § 366 CSP, v zmysle ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok; b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu; c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. V preskúmvanej veci sa nejednalo o listinné dôkazy, na ktoré by mohlo byť prihliadnuté v rámci odvolania z dôvodov uvedených pod bodmi a) až c). Oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi, ako aj s ich obsahom je nutné konštatovať, že sa jedná o dôkazy, ktoré žalovaný mohol uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie, a to už v rámci podania odporu proti platobného rozkazu a najneskôr na pojednávaní dňa 4.12.2018, ktorého sa osobne zúčastnil a na tomto pojednávaní bol vyhlásený aj rozsudok vo veci samej. Teda uvedené listinné dôkazy mohol žalovaný uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia na pojednávaní dňa 4.12.2018 o tom, že dokazovanie sa končí, a to s poukazom na ust. § 154 CSP. Pokiaľ tak žalovaný neučinil, odvolací súd v rámci odvolacieho konania nemôže na predložené listinné dôkazy prihliadať. Odvolacia argumentácia v podobe nových dôkazov (novoty) je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok, ktoré sú vyššie citované. Žalovaný v odvolaní ani neuviedol, z akých dôvodov predmetné listinné dôkazy nepredložil súdu prvej inštancie, a prečo ich predkladá až v odvolacom konaní, teda či existovala nejaká prekážka, ktorá mu bránila tieto dôkazy označiť a predložiť v konaní pred súdom prvej inštancie. Oboznámením sa však s obsahom týchto listinných dôkazov je nutné jednoznačne konštatovať, že sa jedná o listinné dôkazy, pri ktorých na strane žalovaného nemohla existovať nejaká prekážka v tom zmysle, že ich nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie.

10. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, ako aj závislý výrok o trovách konania, keď súd prvej inštancie správne uplatnil zásadu v úspechu v konaní.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, nakoľko mal v odvolacom konaní plný úspech. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)